

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 354/2541

นาย เกตวีร์ นิธิภัทรารัตน์ โจทก์ นาย มนตรี ม หา มงคล กับพวก จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.อ. มาตรา 28, ป.วิ.อ. มาตรา 37, ป.วิ.อ. มาตรา 39

ย่อ / หลักกฎหมาย

โจทก์แจ้งความกล่าวหาว่าจำเลยทั้งสองร่วมกันทำร้ายร่างกายโจทก์ พนักงานสอบสวนแจ้งข้อกล่าวหาว่าจำเลยทั้งสองทำร้ายร่างกายโจทก์ไม่ถึงกับเป็นเหตุอันตรายแก่กายหรือจิตใจ จำเลยทั้งสองให้การรับสารภาพ พนักงานสอบสวน ทำการเปรียบเทียบปรับ โจทก์และจำเลยทั้งสองต่างยินยอม คดียอมเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 37(2) สิทธินำคดีอาญาในความผิดลหุโทษของโจทก์มาฟ้องย่อมระงับไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 39(3) แต่ปรากฏว่าหลังจากนั้นในวันเดียวกันโจทก์เกิดอาการมีน้ีรพิษ และอาเจียน จึงกลับไปให้แพทย์ตรวจใหม่ พบว่าสมองได้รับการ กระแทกกระเทือนและมีเลือดคั่งต้องรักษานานประมาณ 30 วัน โดยโจทก์อ้างว่าเป็นผลเกิดจากถูกจำเลยทั้งสองร่วมกันใช้แท่งเหล็กกลวงตี หากเป็นจริงตามที่โจทก์กล่าวอ้าง คดีก็ไม่ อาจเลิกกันได้เพราะกรณีมิใช่ความผิดลหุโทษเสียแล้ว สิทธินำคดีอาญามาฟ้องของโจทก์จึงยังไม่ระงับไป

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยทั้งสองตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 297(8), 295, 83 ศาลชั้นต้นได้สวนมูลฟ้องแล้วเห็นว่าคดีมีมูล ให้ประทับฟ้อง จำเลยทั้งสองไม่ได้ให้การ ถือว่าจำเลยทั้งสองให้การปฏิเสธ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยทั้งสองมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 297 (ที่ถูกร มาตรา 297(8)) ประกอบมาตรา 83 จำคุกคนละ 6 เดือน จำเลยทั้งสองอุทธรณ์ศาลอุทธรณ์ภาค 3 พิพากษายืน จำเลยทั้งสองฎีกาโดยผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาและลงชื่อในคำพิพากษาศาลชั้นต้น อนุญาตให้ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "คดีมีปัญหาที่จะต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยทั้งสองในประการแรกว่า สิทธินำคดีมาฟ้องของโจทก์ระงับไปโดยคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาตรา 39(3) หรือไม่ เห็นว่า เหตุคดีนี้เริ่มด้วยโจทก์ไปแจ้งความกล่าวหาว่าจำเลยทั้งสองร่วมกันทำร้ายร่างกายโจทก์เมื่อร้อยตำรวจเอก เฒเดิมสิทธิ พุทธิมิตร พนักงานสอบสวนโทรศัพท์สอบถามไปยังโรงพยาบาลท่าเรือที่โจทก์ไปให้แพทย์ตรวจรักษามาก่อนหน้านั้นได้ความว่า โจทก์ถูกทำร้ายเพียงมีรอยฟกช้ำจึงแจ้งข้อกล่าวหาว่าจำเลยทั้งสองทำร้ายร่างกายโจทก์ไม่ถึงกับเป็นเหตุอันตรายแก่กายหรือจิตใจ จำเลยทั้งสองให้การรับสารภาพพนักงานสอบสวนทำการเปรียบเทียบปรับจำเลยทั้งสองคนละ 200 บาทโจทก์และจำเลยทั้งสองต่างยินยอม หากผลของการทำร้ายร่างกายโจทก์มีเท่าที่แพทย์ของโรงพยาบาลตรวจพบครั้งแรกดังกล่าวก็เป็นเพียงความผิดลหุโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 391 เมื่อพนักงานสอบสวนเปรียบเทียบปรับจำเลยทั้งสองและจำเลยทั้งสองชำระค่าปรับแล้ว คดียอมเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาตรา 37(2) สิทธินำคดีอาญาในความผิดลหุโทษของโจทก์มาฟ้องย่อมระงับไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาตรา 39(3)แต่ปรากฏว่าหลังจากนั้นในวันเดียวกันโจทก์เกิดอาการมีน้ีรพิษและอาเจียนจึงกลับไปให้แพทย์ที่โรงพยาบาลเดิมตรวจใหม่แพทย์ส่งตัวโจทก์ไปตรวจเอกซเรย์สมองทางเอกซเรย์

คอมพิวเตอร์พบว่าสมองได้รับการกระทบกระเทือนและมีเลือดคั่งต้องรักษานานประมาณ 30 วัน โดยโจทก์อ้างว่าเป็นผลเกิดจากถูกจำเลยทั้งสองร่วมกันใช้แท่งเหล็กกลวงตี หากเป็นจริงตามที่ โจทก์กล่าวอ้างคดีก็ไม่อาจเลิกกันได้เพราะกรณีนี้ใช้ความผิดลหุโทษเสียแล้วสิทธินำคดีอาญามา ฟ้องของโจทก์จึงยังไม่ระงับไป โจทก์มีอำนาจฟ้อง ปัญหาประการที่สองมีว่า จำเลยทั้งสองกระทำผิดตามฟ้องหรือไม่นายวิชิต เองไพบูลย์ แพทย์ผู้ตรวจรักษาโจทก์เบิกความในชั้นไต่สวนมูลฟ้อง ซึ่งระบุชัดกว่าคำเบิกความในชั้นพิจารณาว่าได้ตรวจรักษาโจทก์ขณะมาพบมีบาดแผลแตกที่นิ้ว มือซ้ายรอยช้ำบวมที่ข้อศอกซ้ายและที่บริเวณขมับซ้ายบวม ได้ทำการเอกซเรย์ด้วย เครื่องคอมพิวเตอร์ปรากฏว่ามีเลือดคั่งในสมองด้านซ้ายจึงเห็นว่าสมองได้รับการกระทบกระเทือนสมควรให้พักรักษาตัวที่โรงพยาบาล 5 วัน และกลับไปพักรักษาตัวต่อบ้านอีกประมาณ 1 เดือน จึง ฟังข้อเท็จจริงได้ว่า จำเลยที่ 1 ใช้เหล็กกลวงตีทำร้ายโจทก์จนได้รับอันตรายสาหัส จำเลยที่ 2 รวม มากับจำเลยที่ 1 เพื่อดักทำร้ายโจทก์และได้ลงมือชกต่อยและเตะโจทก์ด้วยจำเลยทั้งสองจึง มีความผิดตามฟ้อง ที่จำเลยทั้งสองฎีกาขอให้รื้อการลงโทษนั้น เห็นว่า พฤติการณ์แห่งรูปคดี เป็นเรื่องที่จำเลยทั้งสองร่วมกันมีแท่งเหล็กกลวงเป็นอาวุธตีทำร้ายโจทก์คนเดียวอันถือได้ว่าเป็น การรุนแรงไม่มีเหตุให้รื้อการลงโทษที่ศาลล่างทั้งสองพิพากษามานั้น ศาลฎีกาเห็นฟ้องด้วยฎีกา ของจำเลยทั้งสองฟังไม่ขึ้น" พิพากษายืน

องค์คณะ

วิจีน สุชนทีธรรม · สมมาตร พรหมานุกูล · วิชัย ชื่นชมพูนุท

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/354/2541>